

—, som ud fra den daarlige Skik og Brug, som det er at lave Socialistforskrækkelse, holdt en Tale, hvori maaske Ordene var noget anderledes, men Aanden ganske den samme som i det ærede Medlem Hr. Elgaards Tale i Dag. Der var da en ung Venstremand, som stod op og imødegik Højremanden kort og træffende ved at sige: Det er Vaas, Hr. Kaas. Jeg vil ikke bruge saa stærke Ord, men jeg kan ikke sige andet, end at det var meget træffende, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg oplyser, at hin unge Venstremand var det nuværende ærede Medlem Hr. Elgaard.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes Tirsdag den 11. November Kl. 12 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Mødet hævet Kl. 9³⁰.

22de Møde.

Tirsdag den 11. November Kl. 12.

Formanden: I Skrivelse af 10. ds. meddeler Finansministeren, at fhv. Folketingsmand, Overtelgrafbestyrer A. J. C. Abrahamsen, der af Rigsdagen var valgt til Medlem af Lønningsraadet for Tidsrummet 1. Oktober 1923 til 30. September 1927, er frattraadt nævnte Hverv, hvorfor der vil være at vælge et nyt Medlem af Raadet, eventuelt tillige en Stedfortræder, for den tilbageværende Del af Overtelgrafbestyrer Abrahamsens Funktionstid.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Stauning): Der er, siden jeg sidst havde Ordet i Anledning af faldne Bemærkninger, rettet en ny Række Spørgsmaal til mig, denne Gang endda om ret store Sager, hvad der desværre nødvendiggør nogle flere Udtalelser fra min Side, end jeg egentlig havde tænkt mig at fremsætte.

Den Glæde, det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtrykte over, at Tonen under denne Finanslovdebate var nobel, kan jeg naturligvis ganske dele, men jeg tror ikke, at Ministeriet alene kan modtage den Anerkendelse, vi maa vist dele den med Venstre, thi der er jo Venstremænd, der ikke har haft Ordet under denne Debat, hvad der kan have Betydning for en god Tone. I øvrigt maa vel det ærede Medlem, som talte om denne Tone, have overhørt den Tone, som det ærede Medlem Hr. Pürschel anslog, f. Eks. overfor Undervisningsministeren — og det ærede Medlem leverede da i øvrigt selv et Indlæg, der af det ærede Medlem Hr. Drachmann er betegnet som præget af Kynisme. Saa nogen Mislyd kan der jo trods alt alligevel konstateres, men der er neppe Anledning til at opholde sig derved.

Ej heller er der vel Anledning til at opholde sig ved de lidt fjernere liggende Spørgsmaal, som man igen har været inde paa: Nationalsangen, det kongelige aabne Brev, Fødselsdage, sabelraslende Departementschefer, Pensioner og andet, som jeg maa anse for betydningsløst i Forhold til Finansloven. Jeg kan om disse Sager roligt henholde mig til, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet.

Kun maa jeg paa eet Punkt erkende en Fejltagelse, nemlig med Hensyn til det aabne Brev, idet det forholder sig, som ærede Medlemmer har gjort opmærksom paa, at det aabne Brev ikke er omsendt ved den ordentlige Rigsdagssamlings Begyndelse; allerede for nogle Aar siden har Bureauet af Sparsommelighedshensyn inddraget denne Udsendelse som overflødig, fordi det jo ved selve Grundlovens § 40 er bestemt, at Rigsdagen skal træde sammen uden Hensyn til, om der kommer noget aabent Brev eller ikke.

Jeg vender mig altsaa til de mere alvorlige Anliggender. Om saadanne har for det første det ærede Medlem Hr. Axel Møller rejst nogle Spørgsmaal angaaende Forholdet til Island. Det ærede Medlem udtalte, at Danmarks Udgifter til Island havde været stigende, saa at vi nu var oppe paa 1/2 Mill. Kr. aarlig, medens det før var